

Ohlédnutí se za procesem beatifikace kardinála Berana

Když jsem byl na podzim roku 2014 osloven a následně kardinálem Dominikem Dukou OP jmenován jeho delegátem v procesu beatifikace kardinála Josefa Berana, nemohl jsem si nevpomenout, jak jsem si krátce předtím stěžoval, proč se musím učit kanonizační právo, kdypak že já budu spolupracovat na svatořečení nějaké osoby. Holt, Pán Bůh je šprýmař.

Musím přiznat, že když jsem přebíral kormidlo tohoto procesu po dr. Jiřím Svobodovi, který ze zdravotních důvodů již dál pokračovat nemohl, mé znalosti o životě kardinála Berana nebyly valné. Všeobecné povědomí, dalo by se říci. Proto mé první kroky směřovaly k podrobnému životopisu tohoto malého velkého svědka víry a věrnosti.

Vstoupit do rozběhnutého procesu nebylo jednoduché. Na jedné straně jsem viděl ohromný kus práce, který za sebou zanechal můj předchůdce dr. Jiří Svoboda s prvním postulátorem procesu prof. Jaroslavem Polcem. Ten byl bezesporu velkou hybnou silou první fáze tohoto procesu, a proto mu patří obrovský dík. Na druhé straně jsem nastupoval za situace, kdy z různých důvodů proces posledních deset let de facto spal, a proto bylo zapotřebí uvést kola znova do pohybu. Rovněž se zjistilo, že máme obrovský deficit v podobě chybějící odborné zprávy historické komise, která v onom prvním období nebyla ani ustanovena, protože to předchází právní úprava explicitně u tzv. nových kauz nevyžadovala. Nyní však tomu bylo jinak a museli jsme tento dluh dohnat. Bylo zřejmé, že zde nás čeká nejdelsí kus cesty a nejnáročnější část práce.

Proto byl po domluvě s kardinálem Dominikem Dukou OP jmenován nový postulátor italský právník Andrea Ambrosi a jeho český pomocník– vicepostulátor strahovský premonstrát Evermod Gejza Šidlovský. Pro snazší a rychlejší komunikaci se svatovítskou kapitulou, která je žadatelem procesu, a proto mimo jiné nese finanční náklady, byl ustanoven styčný důstojník generální vikář Zdenek Wasserbauer. A zároveň byla jmenována i ona chybějící historická komise ve složení Jaroslav Šebek (předseda), Josef Faktor a Stanislava Vodičková.

V průběhu historických a archivářských prací jsme vyslechli několik zbývajících svědků a začali chystat ukončení diecézní fáze procesu. Tyto závěrečné práce nebyly ani snadné, ani rychlé. Mimo jiné bylo nutné všechny materiály nechat přeložit do italštiny.

Dovolím si na tomto místě čistě osobní postřeh či vzpomínku. Do tohoto závěrečného období procesu spadají dvě události, které na mě velice silně zapůsobily a jenom mě utvrdily, jak dobrého díla smím být součástí.

Prvním momentem byly nečekané překážky v samotném závěru procesu. Doslova v posledních dnech či týdnech před ohlášením uzavření procesu se po dvakrát objevila nečekaná překážka, která pokaždé způsobila odložení tohoto ukončení. Jedna byla očekávána a mnohokrát mediálně omílána, ale zato vždy vděčná zbraň v rukou odpůrců kardinála Berana, druhá byla něčím totálně nečekaným, překvapivým a těžko uvěřitelným. Avšak mým úkolem bylo vynést